

Piasecko, miasto i zamek obronne.

Owruć, miasto i zamek, stolica niegdyś powiatu przez Gedymina księcia litewskiego 1320 roku opalone, jak świadczą Kojalowicz i Strykowski.

Chwastów, do biskupa kijowskiego niegdyś należące, miasto obronne z zamkiem, 1651 roku przez mieszkańców opuszczone, a przez Polaków zbuntowanym Kozakom odebrane.

Trylisce i Romanów, nad rzeką Kamienczą, obydwa miejsca niegdyś obronne; pierwsze sławne w czasie wojen Chmielnickiego zdobyciem od Polaków w roku 1651, pod Przyjemskim generałem artylerji.

Pawołocz i Taborówka, nad rzeką Rastawicą, niegdyś obronne miejsca.

Barczówka i Wołodarka, na prawym brzegu Rosi rzeki, umocnione, jak świadczy Cellaryusz.

Tetyjów, dawne miasto.

Piatyhory i Łobaczew, wspomniane od Cellaryusza.

Strzybówka i Starcice', nad rzeką tegoż imienia, dwa dawne miasta.

Ochmatów i Ruki, nad rzeką Wiecz, jak świadczy Cellaryusz, województwo kijowskie od braclawskiego niegdyś granicząca.

Stawiski, niegdyś twierdza. Przy dobywaniu tej przez Czarneckiego, kiedy Kozacy zamknięci z największą zaciętością bronili się, Zgłobicki Polak wskoczył na wały trzymając chorągiew, a gdy mu nieprzyjacieli odciął rękę palaszem, schwycił ją z ziemi drugą ręką, i nie pierwej dał sobie wydrzeć, aż odcięto i tę. Historia Czarneckiego, kar. 439.

Lisianka, warowne niegdyś miejsce.

Olszanica, nad rzeczką Maźnik z Majdanowego lasu płynącą leżące warowne miejsce.

Międzyrzecz, obwarowane miasto na lewym brzegu rzeki Roś.

Korsuń, nad tąż rzeką twierdza i miasto, od Stefana Batorego króla polskiego około roku 1581 założone, miejsce sławne klęską Mikołaja Potockiego i Marcina Kalinowskiego hetmanów wojska polskiego 1648 roku